SKLEP SODIŠČA (prvi senat)

z dne 10. junija 2011 *

V zadevi C-155/11 PPU,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Rechtbank 's-Gravenhage (Nizozemska) z odločbo z dne 31. marca 2011, ki je prispela na Sodišče istega dne, v postopku

Bibi Mohammad Imran

proti

Minister van Buitenlandse Zaken,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik prvega senata, A. Borg Barthet (poročevalec), M. Ilešič, M. Safjan, sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,
sodni tajnik: A. Calot Escobar,

* Jezik postopka: nizozemščina.

po opredelitvi generalnega pravobranilca,

sprejema naslednji

Sklep

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 7(2) Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, str. 12).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med B. Mohammad Imran in Minister van Buitenlandse Zaken (minister za zunanje zadeve) v zvezi z zavrnitvijo izdaje dovoljenja za začasno prebivanje B. Mohammad Imran na nizozemskem ozemlju.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

3 B. Mohammad Imran je 19. junija 2009 pri nizozemskem veleposlaništvu v New Delhiju zaprosila za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, da bi na Nizozemskem bivala pri svojem zakoncu, g. Safiju.

4 Minister van Buitenlandse Zaken je z odločbo z dne 20. julija 2009 to prošnjo zavrnil.

5 B. Mohammad Imran je z dopisom z dne 10. avgusta 2009 zoper to odločbo vložila ugovor.

6 Iz predložitvene odločbe izhaja, da osem otrok B. Mohammad Imran, od katerih je sedem mladoletnih, zakonito prebiva na Nizozemskem od 5. avgusta 2009. G. Safi in otroci imajo afganistansko državljanstvo. G. Safi nikoli ni imel dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi člena 29, točka (a), (b) ali (c), zakona o tujcih iz leta 2000 (Vreemdelingenwet 2000).

7 Minister van Buitenlandse Zaken je z odločbo z dne 15. februarja 2010 zavrnil ugovor B. Mohammad Imran kot neutemeljen, ker naj ne bi bilo dokazano, da je uspešno opravila osnovni preizkus integracije v družbo, ki ga zahteva nizozemska zakonodaja. Minister van Buitenlandse Zaken trdi, da B. Mohammad Imran ni navedla nobenih konkretnih elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče podvomiti o pravilnosti ali popolnosti zdravniškega mnenja z dne 21. aprila 2009, ki ga je podal uradni zdravnik diplomatskega predstavništva v New Delhiju in iz katerega ne izhaja, da bi bila lahko oproščena opravljanja tega preizkusa iz zdravstvenih razlogov.

8 B. Mohammad Imran je 15. marca 2010 zoper to odločbo vložila tožbo pri Rechtbank 's-Gravenhage.

9 Rechtbank 's-Gravenhage se sprašuje, ali ni obveznost, ki jo določa nizozemska zakonodaja, da so družinski člani državljanov tretjih držav, ki želijo pridobiti pravico do združitve družine, pred prihodom na Nizozemsko zavezani najprej v tujini opraviti

osnovni preizkus integracije v družbo, posledica preozke razlage člena 7(2) Direktive 2003/86.

10 V teh okoliščinah je Rechtbank 's-Gravenhage prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali člen 7(2) Direktive 2003/86 dovoljuje, da država članica družinskemu članu v smislu člena 4 te direktive državljana tretje države, ki zakonito biva na ozemlju te države članice, zavrne vstop in bivanje na svojem ozemlju samo zato, ker ta družinski član v tujini ni opravil preizkusa integracije v družbo, ki se zahteva na podlagi zakonodaje te države članice?

2. Ali je za odgovor na prvo vprašanje pomembno, da je zadevni družinski član mati osmih otrok, med katerimi je sedem mladoletnih, ki zakonito bivajo na ozemlju te države članice?

3. Ali je za odgovor na prvo vprašanje pomembno, ali ima družinski član v državi bivanja dostop do pouka v jeziku te države članice?

4. Ali je za odgovor na prvo vprašanje pomembno, ali lahko družinski član ob upoštevanju njegovega predznanja in osebnega položaja, zlasti zdravstvene problematike, v doglednem času uspešno opravi ta preizkus?

5. Ali je za odgovor na prvo vprašanje pomembno, da ni bil opravljen noben nadzor ob upoštevanju členov 5(5) in 17 Direktive 2003/86, člena 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ali načela sorazmernosti?

6. Ali je za odgovor na prvo vprašanje pomembno, da so državljani nekaterih drugih tretjih držav le na podlagi državljanstva oproščeni obveznosti, da v tujini uspešno opravijo preizkus integracije v družbo?“

Postopek pred Sodiščem

11 Rechtbank 's-Gravenhage je z dopisom z dne 11. aprila 2011, ki je prispel v sodno tajništvo Sodišča istega dne, predlagalo, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 104b Poslovnika Sodišča obravnava po nujnem postopku.

12 Prvi senat je s sklepom z dne 14. aprila 2001 temu predlogu ugodil.

13 Minister van Buitenlandse Zaken je z dopisom z dne 19. maja 2011, ki je prispel v sodno tajništvo Sodišča istega dne, Sodišče obvestil, da je z odločbo z dne 12. maja 2011 in po ponovnem preizkusu ugotovil, da je ugovor B. Mohammad Imran z dne 10. avgusta 2009 utemeljen in da je zato odločba z dne 15. februarja 2010, zoper katero je bila vložena tožba, razveljavljena.

14 Predložitveno sodišče je z dopisom z dne 30. maja 2011, ki je prispel v sodno tajništvo Sodišča istega dne, Sodišče obvestilo, da je nizozemsko veleposlaništvo v Islamabadu (Pakistan) tega dne B. Mohammad Imran dostavilo dovoljenje za začasno prebivanje.

Predložitveno sodišče v teh okoliščinah meni, da vprašanja za predhodno odločanje niso več nujna in Sodišču predlaga, naj ne nadaljuje postopka iz člena 104b Poslovnika. Kljub temu meni, da predloga za sprejetje predhodne odločbe trenutno ni primerno umakniti, saj B. Mohammad Imran še vedno ni umaknila tožbo zoper odločbo z dne 15. februarja 2010, prav tako pa razmišlja o vložitvi odškodninske tožbe.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

15 V skladu z ustaljeno sodno prakso je postopek, uveden s členom 267 PDEU, instrument sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, zaradi česar prvo zagotavlja drugim razlago prava Unije, ki jo potrebujejo za rešitev spora, ki ga obravnavajo (glej zlasti sodbi z dne 12. marca 1998 v zadevi Djabali, C-314/96, Recueil, str. I-1149, točka 17, in z dne 20. januarja 2005 v zadevi García Blanco, C-225/02, ZOdl., str. I-523, točka 26, ter sklep z dne 14. oktobra 2010 v zadevi Reinke, C-336/08, točka 13).

16 V obravnavani zadevi je nizozemska vlada Sodišču sporočila, da je odločba z dne 15. februarja 2010, zoper katero je bila vložena tožba v postopku v glavni stvari, razveljavljena, ker je bilo z odločbo z dne 12. maja 2011 po ponovnem preizkusu ugotovljeno, da je ugovor B. Mohammad Imran z dne 10. avgusta 2009 utemeljen.

17 Predložitveno sodišče je z dopisom z dne 30. maja 2011 to informacijo v bistvu potrdilo.

18 Ugotoviti je treba, da je bilo prošnji B. Mohammad Imran za začasno prebivanje ugodeno in da je zato spor o glavni stvari postal brezpredmeten.

19 Res je, da je predložitveno sodišče z dopisom z dne 30. maja 2011 želelo ohraniti svoj predlog za sprejetje predhodne odločbe, saj naj bi B. Mohammad Imran razmišljala o vložitvi odškodninske tožbe.

20 Toda ugotoviti je treba, da je vložitev take tožbe za zdaj zgolj morebitna in hipotetična.

21 V skladu z ustaljeno sodno prakso pa utemeljitev sprejetja predhodne odločbe ni oblikovanje posvetovalnih mnenj o splošnih ali hipotetičnih vprašanjih, temveč dejanska potreba po učinkoviti rešitvi spora (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo García Blanco, točka 28, in sklep z dne 24. marca 2009 v zadevi Nationale Loterij, C-525/06, ZOdl., str. I-2197, točka 10).

22 Iz zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da je treba postopek glede predloga za sprejetje predhodne odločbe ustaviti.

Stroški

23 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Postopek glede predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank 's-Gravenhage (Nizozemska) z odločbo z dne 31. marca 2011, se ustavi.

Podpisi